

ಎಂಬಂತೆ ಹುಡುಗಿ ಮನೆಯವರು ಹುಡುಗನ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಉಣಿಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ವಥುಗಳ ಮನೆಗೆ ಅಲ್ಲದೂ ಅಲ್ಲದೂ ಅದರೆ ಉಣಿಟ್ಟನ್ನು ತಿಂದು ಉಣಿಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ, ಮದುವೆಯ ಮೇಲೆ ವೈರಾಗ್ಯ ತಳಿದವರೂ ಇಷ್ಟಾರೆ. ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಗೃಹಲಕ್ಷ್ಮೀ ಉಣಿಟ್ಟು ಪರಿಣತೆಯಾದರೆ ಏನು ಕೆಂ?

ಉಣಿಟ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ‘why ರಾಗ್?’ ಎಂದು ಅಪಸ್ತ್ರ ಹೋರಿಸಿದವರ ಬಾಯಿಲ್ಲಾ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸುಸ್ವರ ಹೋರಿಸಿಸಬಹುದು. ಇತ್ತುತ್ತೆ ನಯವಾಗಿ ಮೂಲೆ ಬೇರಳ್ಳಿ ತೆರೆದ ಬಾಯಿಗೆ ಹದವಾದ ಬಿಂದಿಯ ಉಣಿಟ್ಟನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಇಳಿಸಿದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲೇ ಕರಿಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೇಕೆನಿಸಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಮಂಕಾಗಿದ್ದ ರುಚಿಯ ತಂತುಗಳು ಜೀವಂತಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಉಣಿಟ್ಟಿನ ನಿಜವಾದ ಹದ. ರವೆಯನ್ನು ಹುರಿಯವಾಗ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಮಳ ಬರುವವರಿಗೆ ಹುರಿದರೆ, ಭಗ್ಗರಹಿಗೆ ಇತರ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಜೀರಿಗೆ, ಎರಡು ಕಾಳು ಮೆಂತ್ಯ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಪರಿಮಳ ಜೊನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ವಾಗಿಭಾತ್ ಪ್ರದಿ, ಬಿಸಿಬೇಳಭಾತ್ ಪ್ರದಿ, ಇತರೆ ಮಸಾಲಾ ಪ್ರದಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಟ್ರಿಯಲ್ ನೋಡಬಹುದು. ಆದರೆ, ವಿಶ್ವ ಉಪಹಾರ ಮಾಡಹೋಗಿ ಪಾಪದವರನ್ನು ಹಾರ (ಬಲಿ) ಕೊಡುವುದು ಬೇಡವೇನೋಣ!

ಎನ್ನೇ ಹಾಕಿದ ಕುದಿಯುವ ನೀರಿಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹುರಿದ ರವೆ ಹಾಕಿ, ಅದು ಬೆಂದ ಬಳಿಕ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿ ಜೊನ್ನಾಗಿ ತಿರುವ. ಪಾತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಅಂಟಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಅನ್ನಿಸಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತುಪ್ಪ ಹಾಕಬಹುದು. ತುಪ್ಪ ಹಾಕುವಾಗ ಕ್ಯೆ ತುಸು ಜಾರಿದರೆ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ! ಹಾಗೆ ನಾಳ್ಕೇ ನಾಲ್ಕು ದ್ಯುಪೂರ್ಣ ತೆಗೆದು ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಹುರಿದು ಹಾಕಿ, ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ಎರಡೇ ಎರಡು ಏಲಕ್ಕೆ ಜಾಣಿ ಹಾಕಿ, ಬಣ್ಣ ಬಂದಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸಿದರೆ, ಕೇಸರಿದಳ ಇಲ್ಲವೆ ಚಿಕೆಕೆ ಕೇಸರಿ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಕು! ಕೇಸರಿಭಾತ್ (ಸಾಪಾದ ಅಥವಾ ಸಜ್ಜಿಗೆ ಇದೇ ಗುಂಟಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು) ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಿಹಿ, ಖಾರ ಎರಡೂ ಸೇರಿದರೆ ಚೌಚೌಭಾತ್ ಅಲ್ಲೇ! ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಯಿ ಚಟ್ಟಿ, ಗಟ್ಟಿ ಸಿಹಿಮಾಸರು, ಉಣಿನಕಾಯಿ, ನಿಷ್ಟೆಟ್ಟು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಡ್ಲೆ, ಮಿಕ್ಕ ಚರ್ಚಾಗಳು ಇದ್ದರೆ ಮಜವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಂಗ್ ಥಿಲ್ಲರ್ ಕಾಫಿ ಇದ್ದರೆ ಉಣಿಟ್ಟಿಗೆ ಘನತೆ ಬಂದಂತೆ ಒಂದು ಅಳತೆಯ ರವಗೆ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ನಿರು ಸೇರಿಸುವುದು ಉಣಿಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಹದ. ಖಾರಾಭಾತಿಗೆ ಮೀಡಿಯಂ ರವಾ, ಕೇಸರಿಭಾತಿಗೆ ಫೇಣಿ ರವಾ ಹಾಕಬೇಕು. ಅದಲು ಬದಲು ಮಾಡಿದರೆ ಅಂದಕ್ಕೆಟ್ಟು ತಿನ್ನುವವರಿಗೆ ಇದು ‘ಅವಸರದ ಭಾತ್’ ಎಂದು ಬೇಗ ತಿಂಡಿಯುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಸಹೋದ್ರೋಗಿ ಬಬ್ಬರಿಗೆ ಪರಿಚಿತರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಬಹಳ ಶುಷ್ಪಿಯಂತೆ. ಆದರೆ, ‘ಅವರು ಕೊಡುವ ರುಚಿಯೇ ಇಲ್ಲದ ಉಣಿಟ್ಟು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದನೇ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲ್ಲಿಲ್ಲ, ‘ಉಣಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ದೈತ್ಯ ಬಗೆಯಬೇಡ, ಇಷ್ವಾವಿಲ್ಲದ ಉಣಿಟ್ಟು ಕೊಡುವವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಡ’ ಎಂಬ ಮಾತು ಹೋಕಿಯುತ್ತದೆ. ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ರುಚಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚೇ ಬಯಸುವ ಅವರು, ‘ತಿರುಳ್ಳ ಜೊಮೆಜೊ ವಲ್ಲಾ ತುಸು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿದರೆ ಜೊನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಇಲ್ಲ, ಇಂನು, ಪೈರ್ ಕಾಯಿ ತುರಿ, ಕಡ್ಲೆ ಬೇಳೆ ಹಾಕಿ ಮಾಡಿದರೂ ಜೊನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ’ ಎಂದರೆ ಮುಖ ಹುಳ್ಳಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ ಎಂದು ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಉಣಿಟ್ಟನ್ನು ತಂದ ಅವರನ್ನು ಸಹೋದ್ರೋಗಿಗಳಲ್ಲಾ ‘ಉಣಿಟ್ಟು ಸಂತುಸ್ತರು’ ಎಂದೇ ನೋಡಿದ ದಿನ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಸಹೋದ್ರೋಗಿಗಳಲ್ಲಾ ‘ಚಟ್ಟಿ, ಮೋಸರು, ಉಣಿನಕಾಯಿ ತಗೊಳ್ಳಿ’ ಎಂದರೆ ಆ ಜನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ‘ನಾನೇನು ಉಣಿಟ್ಟು ಸಾಧುವಲ್ಲ’ ಎಂಬಂತೆ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಪೂರ್ತಿ ಬಾಕ್ಸು ತಿಂದಿದ್ದರು. ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಬಾಕ್ಸನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಉಣಿಟ್ಟನ್ನು ತಿಂದಿದ್ದರು.